

27-05-2024 ΟΡΘΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ
† Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

‘Οπ πρέπει σοι πᾶσα δέξα...

‘Ηχος γ’.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. Εξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ‘Ηχος γ’.

Εὔφραινέσθω τὰ οὐράνια,
ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι
ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν
θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν
ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο
ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον.

‘Ηχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς
Οὐρανίους Μονάς, τηρεῖ καὶ μετὰ
θάνατον ἀδιαλώβητον, τὸ Σκῆνός

σου “Οσιε. Σὺ γὰρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὡς
αἰχμάλωτος ἥχθης, ἔνθα καὶ
ώκειώθης, τῷ Χριστῷ, Ἰωάννη.
Αὐτὸν οὗν ἴκετευε, σωθῆναι τάς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἔπερον.

‘Ηχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ρωσία σοῦ καυχᾶται τῶν σπαρ-
γάνων ἡ πάτριος, καὶ ἡ Ἀσιάτις γῆ
χαίρει, τῷ ἀγίῳ λειψάνῳ σου· ἐν ᾧ
ὡς αἰχμάλωτος ἀχθείς, ὑπέστης
δεινῶν ἐπιφορὰς· καὶ βιώσας ἐν
ἀσκήσει, μύστης Θεοῦ γεγένησαι ὃ
Ἰωάννη· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι
Χριστῷ· Δόξα τῷ σὲ προστάτην κρα-
ταίον ἡμῖν δωρήσαντι.

Καὶ νῦν... ‘Ηχος α'. Θεοτοκὸν

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι
Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ
ἔσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης,
ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ
δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα
τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι
ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ,
δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ
τοῦ τόκου σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

‘Οτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, Καθίσματα τῆς

‘Οκτωήχου

‘Ηχος γ'. Ἀναστάσιμον

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ
ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, ὁ πρω-
τότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δη-
μιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων,
τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ
γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνι-
σεν· οὐκ ἔτι θάνατε κυριεύεις· ὁ

γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα, Καὶ νῦν, Θεοτοκίῳ.

Τὴν ὥραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε. Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην, βοῶ σοι. Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β' σπιχολογίαν Κάθισμα.

Ἅχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οσίων ὁ χορός, τὴν σὴν μνήμην θεόφρον, ἐν ὕμνοις καὶ ὡδαῖς, Ἰωάννη τιμῶσι· προσθήκην γὰρ ἐδέξαντο, σοῦ τὸ πνεῦμα μακάριε· δθεν σήμερον, καὶ ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, μεγαλύνει σε, δοξολογοῦσα ἐνθέως, τὸν σὲ θαυμαστώσαντα.

Δόξα, Καὶ νῦν, Κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Ἅχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Πάρεσιν εὔραντο, τὴν ὄλοσώματον, οἵ παραλύσεσι, φθόνου σφιγγόμενοι, τὴν ἐν Σαββάτῳ Παραλύτου σφίγξιν κατανοοῦντες· λέγοντες· οὐκ ἔξεστι, θεραπεύειν τοῖς Σάββασι, λύειν τε τὴν πάτριον, τοῦ Σαββάτου κατάπαυσιν, τοῦ νόμου σε μὴ γνόντες Δεσπότην, καὶ θεραπευτὴν τῶν ψυχῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλαιον. Κάθισμα.

Ἅχος δ'. Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ἐπὶ ὄμων τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀναλαβόντα καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους, ἀσκητικοῖς ἀγῶσι καὶ παλαίσμασιν, ἐπακολουθήσαντα, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, Ἰωάννην ἀπαντες, τὸν θεόφρονα ὅντως, ὃν ἡ

Ῥωσία ἤνθησε καλῶς, καὶ ἡ Ἀσία ἐγνώρισεν Ὁσιον.

Δόξα, Καὶ νῦν, Κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Ἅχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Τῆμα Παράλυτον, μόνον συνέσφιγξεν, ὡς ὁ παγκόσμιος, λόγος ἐφθέγξατο, τοῦ δι’ ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθέντος δι’ εὔσπλαγχνίαν· δθεν καὶ τὸν κράββατον, ἐπιφέρων διήρχετο, κανοὶ οἱ Γραμματεῖς ὁρᾶν, τὸ πραχθὲν οὐχ ὑπέφερον, κακίας κατεχόμενοι φθόνῳ, τῷ ψυχὰς παραλύοντι.

Τὸ α' Αντίφωνον τοῦ δ' ἄχου.

Αντίφωνον Α'!

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἄγιώ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ύψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἰεροκυρφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιώ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ὥρα, ἀρδεύοντα, ἀπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωγονίαν.

Προκείμενον. Ἅχος δ'

Σπίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ. (δίς)

Σπίχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὃν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Σπίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

‘Η Τάξις ποῦ Εὐαγγελίου τοῦ ’Ορθρου
„**Ηχος β’**’.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχος: **Α**ἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ ...

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν΄ Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντὸς.

Сοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὑφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεύλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου.

Οτι εὶ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν δλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον’ καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εύδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Τερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... „**Ηχος β’**”

Ταῖς τοῦ σοῦ Όσίου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ίδιόμελον. Ἡχος πλ. β'

Η θεία λάρναξ τῶν λειψάνων σου Ἰωάννη Πάτερ Ὅσιε, ίάματα πηγάζει τοῖς πιστοῖς· καὶ ἡ ἀγία σου ψυχή Ἀγγέλοις συνοῦσα, ἐπαξίως ἀγάλλεται. Ἐχων οὖν πρός Κύριον τὴν παρρησίαν, αὐτόν ικέτευε, σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δμ)

Ἐλέει καὶ οἰκπρωτοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δμ)

Ἐλέει καὶ οἰκπρωτοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ωδὴ α', τοῦ Παραλύτου

Ἡχος γ'. Ὁ Είρμος

«Θαυμαστὸς ἐνδόξως, ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ Θεός, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἄρματα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ἀδοντά σοι, ὡς λυτρωτὴ ἡμῶν Θεῷ».

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐνεργῶν σημεῖα, ποιῶν τέρατα, μόνε Βασιλεῦ, σταυρὸν ἐθελουσίως ὑπέστης, ὡς οἰκτίρμων, καὶ θάνατον θανατώσας, ἐζωοποίησας ἡμᾶς.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῇ Χριστοῦ Ἐγέρσει, λαοὶ σήμερον, χορεύσωμεν πιστῶς,

ἐσκύλευται ὁ Ἄδης, δεσμίους οὓς κατεῖχεν, ἀπέδωκε σπουδαίως, ἀνυμνοῦντας τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο δυνάμει θείᾳ ποτὲ Παράλυτον, λόγῳ σου Χριστέ, συσφίγξας καὶ προστάξας, αὐτῷ τὴν κλίνην ἄραι, χρονίως ἀσθενοῦντι, τὴν ψυχήν μου νοσοῦσαν, ἵασαι δεινῶς.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, ποτὲ Ἀγγελος, τῇ Προβατικῇ, κατήρχετο, καὶ ἔνα ἰάτο κατὰ χρόνον· Βαπτίσματι δὲ θείῳ νῦν καθαίρει, ἀπειρα πλήθη ὁ Χριστός.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄρχηγὲ Ἀγγέλων, Ἀρχιστράτηγε τῶν ἄνω λειτουργῶν, τοὺς συναθροιζομένους, ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ σου, καὶ τὸν Θεὸν ἀνυμνοῦντας, σκέπε, φρούρει, ἀπὸ παντοίων πειρασμῶν.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν τρισὶ προσώποις, μιᾶ φύσει δέ, ἄναρχον Θεόν, ὑμνήσωμεν ἀπαύστως μετὰ τῶν ἀσωμάτων, Πατέρα, Λόγον, Πνεῦμα, βασιλείαν ἔχουσαν, καὶ κράτος ἀμερές.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκὸν**

Τὴν τιμῶσαν ταύτην, Ἀγνὴ πόλιν σου πάντοτε πιστῶς, περίσωζε κινδύνων, ἀλώσεως βαρβάρων, πολέμου ἐμφυλίου, καὶ μαχαίρας, καὶ πάσης ἄλλης ἀπειλῆς..

‘Ο Κανών τοῦ Ἀγίου.

“[”]Ηχος β’. Δεῦτε λαοί...

Σπίχ. Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπὲρ ἡμῶν.

“**Υ**μνοις τὴν σήν, φαεινοτάτην πανήγυριν, ἀνευφημεῖν ὁρμήσαντι, φῶς μοι κατάπεμψον, παρεστὼς στεφηφόρος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου μακαριώτατε.

Σπίχ. Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε υπὲρ ἡμῶν.

Μέλη σοφέ. νεκρώσας πάντα τοῦ σώματος, ἐν τῇ καρδίᾳ ἔσχηκας, Χριστὸν νεκρώσαντα, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, καὶ τὴν βροτείαν φύσιν ἀπολυτρώσαντα.

Δόξα...

Νόμον Χριστοῦ ἐμμελετήσας θεσπέσιε, δένδρον ζωῆς, κατάκαρπον, ἀρεταῖς δέδειξαι, προβαλλόμενος χάριν τῶν θείων ἰαμάτων, τοῖς σὲ δοξάζουσι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μετὰ Θεόν, σὲ βοηθὸν ἀκαταίσχυντον, καὶ προστασίαν ἄμαχον, καὶ ἀντιλήπτορα καὶ φρουρὸν καὶ μεσίτην Παρθένε κεκτημένοι, κράζω σοι· σῶσόν με.

‘Ωδὴ γ’, πῦ Παραλύτου

“[”]Ηχος γ’. Ο Είρμος

Сτεῖρα φυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν εὔκλεῆ, εὔτεκνουμένη βόησον· Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου, οὐκ ἔστιν ἄγιος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε. (**Δίς**).

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

‘Ορῶν σε πάλαι ἥλιος, ξύλῳ κρεμάμενον, Λόγε τὸ φῶς συνέστειλε, καὶ ἐδονεῖτο ἡ γῆ

ἄπασα, νεκροὶ ἐξανίσταντο, νεκροῦ γενομένου σου, παντοδύναμε.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μετὰ ψυχῆς ἐλθόντος σου, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς, ψυχὰς ἀσπερ ἐκέκτητο, ἐναπεδίδου Ἄδης σπουδῆ, βιώσας τῷ κράτει σου, ὡδὴν χαριστήριον, μόνε Κύριε.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἐπὶ χρόνους πλείονας, ἐξασθενοῦσαν δεινῶς, ψυχήν μου ὑπεράγαθε, ὡς τὸν Παράλυτον πρίν, ὕγίωσον, ὡς ὃν βηματίζω σου, τὰς τρίβους, ἃς ἔδειξας τοῖς ποθοῦσί σε.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μετὰ τῶν ἀνω τάξεων, Θεοῦ Ἀρχάγγελε, ἵκετηρίαν ποίησον, ύπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε φρουρῶν, συντηρῶν ἡμᾶς τοῦ βίου τοῖς πάθεσι περιπίπτοντας.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, Πατρὶ βοήσωμεν, Γίῷ, καὶ Πνεύματι· εἰς γὰρ ὑπάρχει φύσει Θεός, ὃν αἱ δυνάμεις πᾶσαι τῶν οὐρανῶν, ἐν φόβῳ δοξάζουσι, τό, Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, κράζουσι.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

‘**Λ**σπορον ἔσχες σύλληψιν, καὶ ύπὲρ νοῦν τοκετόν, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, ἔργον φρικῶδες, θαῦμα μέγιστον, Ἄγγέλοις τιμώμενον, βροτοῖς δοξαζόμενον, Κόρη Δέσποινα..

Τοῦ Ἅγίου ἥχος β'.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε....

Σπίχ. Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξέλαμψεν δὲ βίος σου Ὅσιε, ὀλολαμπής ὡς ἥλιος ἐν τῷ κόσμῳ, ταῖς εὐχαῖς σου οὖν διάσωσον, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ γεραιρούντας.

Σπίχ. Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔασεις ἐνεργῶν πάτερ Ὅσιε, καὶ δαιμόνων διαλύων τὴν πλάνην, σωτηρίας πᾶσιν αἴτιος, τοῖς πλουτοῦσι, καὶ προστάτης γέγονας.

Δόξα...

Νυσταγμόν βλεφάρων ἀπωσάμενος, τάς ἀτάκτους ἔκοιμησας Ἰωάννη, δυσηγίου δρμὰς σώματος, ταῖς πρὸς Θεὸν παννύχοις ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Σαλεύθητι ψυχὴ, καρδία πείσθητι, καὶ δλον δονήθητί μου τὸ σῶμα, ἐπιτάφιον θρηνήσωμεν, τὴν Μητέρα Θεοῦ, καθικετεύοντες.

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὄπ σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον τοῦ παραλύτου.

Ὕχος γ'. Η Παρθένος σήμερον. Χῦμα

Τὴν ψυχήν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεις, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστασίᾳ, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον, ἦγειρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου..

Καθίσματα.

Ὕχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἄ γνείας τοῖς ἀνθραξι, προκαθαρθεὶς τὴν ψυχήν, τὸ σῶμα ἐστόμωσας, πρὸς ἀπαθείας ἴσχυν, Ἰωάννη μακάριε. Ὅθεν καὶ τῶν λειψάνων, ἡ αἰδέσιμος λάρναξ, νόσους ἀποδιώκει, καὶ φωτίζει τοὺς πίστει, ἀεὶ προσερχομένους σοι, καὶ εὐφημοῦντάς σε.

Δόξα, ἐπερον ὅμοιον

Ἄ σίας ἀγλαΐσμα, ὁ τῆς Ρωσσίας βλαστός, ἀσκήσει καθέστηκεν, ὁ Ἰωάννης φημί, Θεοῦ ὡς εὐάρεστος. Οὗτος οὐκ ἐπορεύθη, ἐν βουλῇ τῶν ἀπίστων, εἰ καὶ ἥχμαλωτίσθη, ὑπ' αὐτῶν ὁ θεόφρων, ἀλλ' ἐστη ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ, μέχρι τοῦ ζῆν ὁ χαριτώνυμος.

Καὶ νῦν, Τῆς ἑορτῆς Κάθισμα

Ὕχος γ'. Τὴν ὥραιότητα

Ρῆμα Παράλυτον, μόνον συνέσφιγξεν, ὡς ὁ παγκόσμιος, λόγος ἐφθέγξατο, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὄφθέντος δι' εὐσπλαγχνίαν· ὅθεν καὶ τὸν κράββατον, ἐπιφέρων διήρχετο, κἄν οἱ Γραμματεῖς δρᾶν, τὸ πραχθὲν οὐχ ὑπέφερον, κακίας κατεχόμενοι φθόνῳ, τῷ ψυχὰς παραλύοντι.

Μικρά Συναπτή

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Сοί, Κύριε.

Ϲὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Κοντάκιον,

Ὕχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου,
“Οσιε Πάτερ, ἡ ἀγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη τάς ψυχάς, τῶν εὔσεβῶν κατευφραίνουσα, ὡς Ἰωάννη τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ο Οἶκος.

Πῶς ἐπαινέσω τοὺς σοὺς ἀγῶνας ὁ τάλας, “Οσιε Πάτερ; τῶν δακρύων δέ, πῶς τὸ πέλαγος ἔξερεύξομαι; Σὺ γὰρ τῷ βίῳ ἐνδιαπρέπων, τῶν Ἀγγέλων κατέλαβες χορείαν, τὰ πάθη ἐγκρατείᾳ νεκρώσας σοφέ, καὶ σάρκα δουλαγωγήσας καθυπέταξας τῷ πνεύματι, καὶ τὸν τοῦ σκότους προστάτην κατήσχυνας. Διὸ καὶ νῦν, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου παριστάμενος, ὡς Ἰωάννη πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε.

Καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Συναξαριστὴς τῆς ἡμέρας, ἦτοι, τῆς 27ης τοῦ Μαΐου.

Τῇ ΚΖ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ψώσσου, τοῦ νέου Ὄμολογητοῦ, ὅστις πωληθεὶς εἴς τινα Ἀγαρηνὸν ὡς αἰχμάλωτος, καὶ παρ' αὐτοῦ, ἐν τῇ ἐν Μ. Ἀσίᾳ κωμοπόλει τῆς Καππαδοκίας, Προκοπίῳ, ὀχθείς, καὶ ἀσκητικῶς ἐκεῖ ἀγωνισάμενος, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ κατὰ τό, 1730.

Σπίχοι

Πλήρης χαρίτων ὁ αἰχμάλωτος ὥφθη· Αἰχμαλωτίσας τοῦ σκότους τὸν προστάτην·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ιερομάρτυρος Ἐλλαδίου.

Σπίχοι

“Ελαιιον Ἐλλάδιος Ἱερωσύνης,
Αἴματι συνέμιξε τοῦ μαρτυρίου.

Εἰκάδι ἐβδομάτῃ Ἐλλάδιον ἔκτανε πυγμή.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ ἄγιου Ιερομάρτυρος Θεράποντος.

Ο Ἅγιος μάρτυς Εὔσεβιώτης πυρὶ τελειοῦται.

Ο ἄγιος μάρτυς Ἀλύπιος λίθῳ τὴν κεφαλὴν συντριβεὶς τελειοῦται.

Ταῖς τῶν σῶν Ἅγίων πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

**Καταβασίες τοῦ Πάσχα
Ωδὴ α'. Ὕχος α'.**

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπιγίκιον ἀδοντας.

Ωδὴ γ'.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Ωδὴ δ'.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Ωδὴ ε'.

Ορθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρού τὸν ὅμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

‘Ωδὴς’.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ώς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἔξανέστης τοῦ τάφου.

‘Ωδὴζ’.

Ο Παῖδας ἐκ καμίνου δυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ώς θυητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θυητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

‘Ωδὴη’.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν ἐορτή, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (‘Ηχος α’)

Σπίχ. **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. ‘**Ο**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. ‘**Ο**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φιβουμένοις

αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. ‘**Ε**ποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. **Κ**αθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. ‘**Α**ντελάβετο Ἰσραὴλ πατὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία ‘Ηχος α’.

‘**Ο** ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· Ἀγὴν Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

‘**Ο**τι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις.

‘Εξαποστειλάριον.

Γυναικες ἀκουστίσθητε.

Φρικτὸν ἰδόντες θέαμα ἔξεστησαν οἱ ἄφρονες· φῶς γὰρ ἦν λάμπον ἄγιον, τῷ τοῦ Ὁσίου μνήματι· διὸ πιστοῖς ἐμήνυον, θαῦμα τὸ ὑπερθαύμαστον, οἱ δέ, καὶ ἀνασκάψαντες εὗρον ἀσύλητον ὅλβον, τὸ τοῦ Ἰωάννου σκῆνος.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς·

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Παραλύτου

Ὕχος β'. Γυναικες ἀκουστίσθητε

Ἐπέστη ὁ φιλάνθρωπος, καὶ πανοικτίρμων Κύριος, Προβατικῆ κολυμβήθρᾳ, τοῦ θεραπεῦσαι τὰς νόσους, εὗρε δὲ κατακείμενον, ἄνθρωπον πλείστοις ἔτεσι, καὶ πρός αὐτὸν ἐβόησεν. Ἄρον τὸν κράββατον, ἵθι, πρὸς τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας.

ΑΙΝΟΙ . Ὅχος πλ. δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Εἴτα ιστᾶμεν σπίχ. δ' καὶ ψάλλομεν σπιχηρὰ προσόμοια. Ὅχος πλ. δ'.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

“Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἀγαρηνοῖς παροικῶν, τοῖς αὐτοῖς ὡς αἰχμάλωτος, ἐκ Τατάρων δέδοται, συλληφθείς ἀργυρώνητος, ὁ τῆς Ρωσίας, γόνος πιστότατος, καὶ Ἐκκλησίας, Χριστοῦ τε γνήσιος· οὗτος ἐν θλίψειν, εὗρεν ὡς ἐζήτησε τόν Ποιητήν, καὶ πολλαῖς δεήσεσιν, ὁ χαριτώνυμος

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

“Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

ἐν ἀκαθάρτοις συνών, Ἰωάννης ὁ ἔνθεος, καθαρός τῷ σώματι, καὶ ψυχῇ ὅλος γέγονε, κοιτῶνα ἔχων, τό ἱπποστάσιον, τροφήν τάς ὕβρεις καὶ τά λακτίσματα, τήν τε γυμνότητα, καὶ τό ψυχος ἄπαντα διά Χριστόν, ἦνεγκε στερρότατα, ὁ τρισμακάριστος.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ.

Δεῦτε Μοναστῶν τό σύστημα, τήν Ἱεράν καὶ σεπτήν, τοῦ Ὁσίου πανήγυριν, Ἰωάννου σήμερον, εὔσεβῶς εὐφημήσωμεν· οὗτος γάρ ὅντως, θείας ἐλλάμψεως, κατηξιώθη, τό φῶς εἰσδέξασθαι· ὡς τῆς ἀρρήτου σου, προμηθείας Δεσποτα! δι' ἦς ἡμεῖς, ἔγνωμεν δοξάζειν σε, τόν Ἀκατάληπτον.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀἶγλη τριφαοῦς θεότητος, ἡ ἐνοικοῦσα ἐν σοί, θαυμαστόν σε ἀνέδειξεν, ὅτι πνευματέμφορος, ἐκ τῶν θείων λειψάνων σου, ἐδείχθης μάκαρ, ὅθεν τιμῶμέν σου, φαλμοῖς καὶ ὅμνοις, μνήμην τήν ἔνθεον, οἱ προσπελάζοντες, τῇ σορῷ σου Ὅσιε, καὶ τῇ μορφῇ, τῆς σεπτῆς Εἰκόνος σου, θεομακάριστε.

Δόξα Πατρὶ... Ὅχος πλ. β'

Τίς μή ἐπαινέσει σε, τόν ὅντως ἀξιέπαινον. Ἡ τίς μή θαυμάσει σου τόν τρόπον τόν ἀξιοθαύμαστον; Οὐ γάρ ἡρκέσθης χαριτώνυμε, ἐν τῇ τῆς αἰχμαλωσίας κακουχίᾳ, ἀλλ' ἐσπευσας αὐξῆσαι

αύτήν, διά τῶν ἀσκητικῶν καμάτων, καί ἰδρώτων. Οὐκ ἐπτοήθης δέ τό σύνολον, τοῦ φυλάττειν σεαυτόν ἐν εὔσεβείᾳ, ἐνώπιον Ἀγαρηγῶν παρανόμων. Ὅγειρεις καθυπέμεινας, καί γυμνότητας, καί πᾶσαν ἄλλην θλίψιν. Διά πολλῶν γάρ ἐπειράσθης, καί δι' ὑπομονῆς ἐδοκιμάσθης ἐκ Θεοῦ, Ἰωάννη ὅντως μακάριε· ὃν ἱκέτευε δεόμεθα, σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...Τῆς ἕορτῆς

Ὕχος α'

Ἄταφος νεκρὸς ὑπάρχων ὁ Παράλυτος, ἵδων σε ἐβόησεν· Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἡ κλίνη μου τύμβος μοι ἐγένετο. Τί μοι κέρδος ζωῆς; οὐ χρήζω τῆς Προβατικῆς κολυμβήθρας· οὐ γὰρ ἔστι μοι τίς ὁ ἐμβάλλων με, ταραττομένων τῶν ὑδάτων· ἀλλὰ σοὶ τῇ πηγῇ προσέρχομαι τῶν ἰαμάτων, ἵνα κἀγὼ μετὰ πάντων κράζω· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη. Ὕχος πλ. β'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ὑμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γεί μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γείδος τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ

κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εῖ μόνος Ἀγιος, σὺ εῖ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εῖ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὲ καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον

Ἄγιος δ'. Ταχύ προκατάλαβε

Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρός
οὐρανίους μονάς, τηρεῖ καὶ μετά
θάνατον ἀδιαλώβητον, τό σκηνός
σου Ὁσιε. Σύ γάρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὡς
αἰχμάλωτος ἥχθης, ἔνθα καὶ
ἀκειώθης, τῷ Χριστῷ Ἰωάννη.
Αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, σωθῆναι τάς
ψυχάς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἄπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

καὶ δῆς ὑπὸ τῶν χορῶν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀντίφωνον α'. Ἅγιος β'

Σπίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ
πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερο σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὄνόματι
αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει
αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερο σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. Εἴπατε τῷ Θεῷ Ὡς φο-
βερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει
τῆς δυνάμεώς σου φεύσονταί σε οἱ
ἐχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερο σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνη-
σάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι,
φαλάτωσαν δὴ τῷ ὄνόματι σου
Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερο σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερο σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον β'

Ἄγιος ὁ αὐτὸς

Σπίχ. Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς
καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
ἔλεήσαι ἡμᾶς.

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς
σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν
όδον σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σω-
τήριόν σου.

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς
σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Εξομολογησάσθωσάν σοι
λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν
σοι λαοὶ πάντες.

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς
σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός,
καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, δὲ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ο μονογενῆς Γίὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἶς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄντιφωνον Γ'

Ὕχος πλ. α'

Σπίχ. Ἀναστήτῳ ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὑφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὑφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εισοδικὸν

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, σῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, δὲ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ. Ὕχος γ'

Εύφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος..

Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς Οὐρανίους Μονάς, τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλόβητον, τὸ Σκῆνός σου Ὅσιε. Σὺ γάρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὡς αἰχμάλωτος ἦχθης, ἔνθα καὶ ὥκειώθης, τῷ Χριστῷ, Ἰωάννη. Αὐτὸν οὖν ἴκέτευε, σωθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

ἔτερον.

Ὕχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ρωσία σοῦ καυχᾶται τῶν σπαργάνων ἡ πάτριος, καὶ ἡ Ἀσιάτις γῆ χαίρει, τῷ ἀγίῳ λειψάνῳ σου· ἐν ᾧ ὡς αἰχμάλωτος ἀχθείς, ὑπέστης δεινῶν ἐπιφορὰς· καὶ βιώσας ἐν ἀσκήσει, μύστης Θεοῦ γεγένησαι ὢ Ἰωάννη· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ· Δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι· Δόξα τῷ σὲ προστάτην κραταιόν ἡμῖν δωρήσαντι.

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Εορτῆς.

Ὕχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχήν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστασίᾳ, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον, ἤγειρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὲ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμὴν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Προκείμενον. Ὅχος βαρὺς

Εὔφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν.

Σπίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαι με πρὸς σέ.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἂν ἥκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἔτερους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰη-

σοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατεύμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἀλέγω· δώῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγηρούμενον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακούργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ὅχος Δ!

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὥστεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Σπίχ. β' Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσει.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαρέτως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούβειμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μετά τὴν Θείαν Κοινωνίαν.

Άνπι τοῦ «Εἰδόμεν τὸ φῶς...»

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἄμην ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν ταῆν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε, δπως δὲν ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, δτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἀγιασμῷ δλην τὴν ἡμέραν μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλουϊα.

ῆχος β'

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρίς)

Απόλυσις: Ως ἀκολούθως:

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος Αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα Πατρί καὶ Γῆς καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (γρ) Πάτερ Ἡγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό άναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,

ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ὁ Προεξάρχων: Κατακλείει διά τοῦ.

Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Απόλυσις

ΙΕΡΕΥΣ: «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

·Η Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

·Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.